
Μακεδονικά

Τόμ. 17, Αρ. 1 (1977)

Νικόλαος Π. Ανδριώτης (1906-1976)

Αντώνιος-Αιμίλιος Ταχιάος

doi: [10.12681/makedonika.359](https://doi.org/10.12681/makedonika.359)

Copyright © 2015, Αντώνιος-Αιμίλιος Ταχιάος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ταχιάος Α.-Α. (1977). Νικόλαος Π. Ανδριώτης (1906-1976). *Μακεδονικά*, 17(1), θ'-ιβ'.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.359>

Νικόλαος Π. Ἀνδριώτης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ*
(1906-1976)

Με βαριά τήν ψυχή και με τήν καρδιά πνιγμένη από τὸ πένθος μας, ἐκτελῶ εὐλαβικὰ τὸ θλιβερὸ χρέος ποῦ μοῦ ἀνέθεσε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, νὰ σοῦ ἀπευθύνω τὸν ὕστατο χαιρετισμὸ, σεβαστὲ και ἀγαπημένε συνάδελφε, Νικόλαε Ἀνδριώτη. Ὡς ἀργὰ χετὲς τὸ βράδυ ἤμασταν μαζί, και ὕστερα ἦρθε ὁ παγερὸς χάροντας γιὰ νὰ σὲ πάρει μαζί του και ἔτσι νὰ μείνει μετὸ θάνατό σου ἓνα μεγάλο κενό, ποῦ δύσκολα θὰ ἀναπληρωθεῖ.

Τέκνο ἐκλεκτὸ τῆς ἁμοιρης Ἰμβρου, μετὴν ψυχή σου γεμάτη ἀπὸ τὰ βάσανα και τοὺς καιμοὺς τοῦ ἀλύτρωτου Ἑλληνισμοῦ, ἦρθες ἐδῶ στὴ μακεδονική γῆ, σὲ χρόνους μαύρης κατοχῆς, γιὰ νὰ ἀφιερῶσεις τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς σου και τῆς γόνιμης ἐπιστημονικῆς και πνευματικῆς σου δραστηριότητος στὸ Πανεπιστήμιο και στὴν Ἑταιρεία μας. Πράος και γλυκός, καθῶς ἦσουν, ἔγινες ἀμέσως ἀγαπητὸς στοὺς φοιτητὲς, στοὺς συναδέλφους και στοὺς συνεργάτες σου. Ποιὰ ἀρετὴ σου νὰ πρωτοθυμόμαστε; τὴν ἐξοχη και ὑπεύθυνη ἐπιστημοσύνη σου; τὸν πατριωτισμὸ σου και τὸ πάθος σου γιὰ τὰ ἐθνικά μας θέματα; τὸν ἀλύγιστο, μπροστὰ σὲ καθετὶ τὸ μὴ ὀρθὸ και δίκαιο, χαρακτήρα σου; τὴ σεμνότητά σου και τὴν καθάρια και νηφάλια σκέψη σου; Τί μπορούμε νὰ ξεχάσουμε ἀπὸ σένα, τώρα ποῦ φεύγεις ἀπὸ κοντά μας, ὅσοι εὐτυχίσαμε νὰ συνεργαστοῦμε στὸ πλάι σου; τὴν ψυχική σου ἀνδρεία ἢ τὸ ἀγνὸ σου φρόνημα; τὴν πίστη και τὴ συνέπεια σ' ὅσα πρέσβευες, ἢ ἀκόμη ἐκείνη τὴν ἀνεπανάληπτα γαλήνια και γοητευτικὴ ὁμιλία σου, ποῦ ἀντηχεῖ ἀκόμη στ' αὐτιά μας; Σὲ γνωρίσαμε σὰν ἄριστο, ἀφοσιωμένο και στοργικὸ οἰκογενειάρχη, σὰν ἄβρο και διακριτικὸ συνεργάτη, σὰν ἐπιστημονικὸ ὀδηγὸ και σύμβουλο ἀνεκτίμητο, σὰν προσωπικότητα πνευματικὴ ἀπὸ τίς λίγες ποῦ εἶδε τούτη ἐδῶ ἢ πόλη.

Εἶχα τὴν εὐτυχία νὰ εἶμαι δίπλα σου δύο ὀλόκληρα χρόνια στὸ συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου· και κατοπί θυμᾶμαι μετὸ πόσο ἐνθουσιασμὸ μετὸ ὑποδέχτηκες στὸ συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μόλις πρὶν λίγους μῆνες, ὅταν ἐκλήθηκα νὰ σὲ ἀντι-

* Τὸ κείμενο ποῦ ἀκολουθεῖ εἶναι ὁ ἐπικήδειος, ὅπως ἀκριβῶς ἐκφωνήθηκε στίς 30.9.76 ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν κ. Ἀντάνιο-Αἰμίλιο Ταχιάο.

καταστήσω στη θέση του αντιπροέδρου, με συγκίνηση πολλή θυμάμαι πώς άνετρεςες τις άντιρρήσεις μου, επιμένοντας πώς ή σκυτάλη πρέπει να περάσει στη γενιά που ακολουθεί τη δικιά σου. Ήταν και αυτό ένα δείγμα του υπέροχου χαρακτήρα σου, της άνοιχτοσύνης και της προοδευτικότητας που σε διέκριναν.

Ή Έταιρεία Μακεδονικών Σπουδών σου όφειλει πάρα πολλά, άμετρητα, που τώρα με τό χαμό σου θά τα νιώσουμε πιό βαθιά. Τήν ύπηρετήσες με όλη τη δύναμη της ψυχής σου, νιώθοντας πάντα τά πολλά της προβλήματα σαν προσωπικά σου προβλήματα. Έδινες σε κάθε άγώνα του πνευματικού στίβου και ένα κομμάτι της καρδιάς σου, που χτές πιά κενώθηκε όλότελα, αλλά και παντοτινά.

Μαζεμένοι γύρω από τη σορό σου, μαθητές, συνάδελφοι, συνεργάτες και έταίροι, σου δίνουμε τό στερνό άσπασμό καθώς μάς φεύγεις για τη χώρα των μακάρων. Σε λίγο ή έλαφριά μακεδονική γή θά σου προσφέρει φιλόξενα την τελευταία σου κατοικία «άνθ' όν εϋ έπαθεν». Τό στεφάνι της Έταιρείας μας, που καταθέτω έκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου, άς συμβολίζει την άγάπη μας για σένα, και τά λουλούδια του άς μάς θυμίσουν τους λόγους του Θουκυδίδη, που τόσο ταιριάζουν σε σένα, τό μαχητή του πνευματικού άγώνα: «Έν τή μάχη ό,τι ήν αυτών άνθος άπωλώλει».

Άς είναι αιώνια ή μνήμη σου, σεβαστέ και άγαπημένε μας συνάδελφε.